

عنوان مقاله:

پایداری در صنعت ساخت و ساز: ساختمانهای سبز

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مژده دهقان - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد

میلاد رحیمی - کارشناس مهندسی عمران، دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی بیوتکنولوژی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

منظور از توسعه پایدار رفع نیازهای حال حاضر بدون به خطر افتادن توانایی برای رفع نیازهای آینده است. توسعه پایدار باعث افزایش کیفیت زندگی شده و به انسان اجازه زندگی در یک محیط زیست سالم را داده و در یک جامعه پایدار، شرایط زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی برای نسلهای حال و آینده بهبود مییابد. ساختمان سبز از مهمترین موارد توسعه پایدار است. تعاریف زیادی از ساخت و ساز سبز وجود دارد که عناصر مشترک همه تعاریف شامل چشم انداز چرخه زندگی، پایداری محیط زیست، مسایل مربوط به سلامت و اثرات آن بر جامعه است. در بیانی ساده میتوان ساختمان سبز را ساختمانی بر پایه اصول زیست محیطی دانست که در آن سعی در کاهش آلودگیهای تولیدی در مرحله ساخت، بهره برداری و تخریب نظیر آلودگی صوتی، آب، گرد و خاک و انتشار گازهای گلخانه ای و همچنین استفاده از انرژیهای تجدیدپذیر و به حداقل رساندن مصرف انرژیهای تجدیدناپذیر است. صنعت ساخت و ساز در سطح جهانی، سالانه حدود 12 $\times 10^3$ کیلوگرم، مواد خام مصرف میکند که حدود نیمی از مصرف کل مواد خام است. بنابراین پایداری در صنعت ساخت و ساز تأثیرات مهمی در پایداری اقتصادی و زیست محیطی میگذارد. با رشد سریع این صنعت در سالهای آینده و نیاز به مصالح و همچنین تولید زباله، استفاده از مصالح تکنیکهای پایدار در این صنعت، سهم عمدهای در توسعه پایدار خواهد داشت. در این مقاله پس از بیان تعریف و تاریخچههای از ساختمانهای سبز، به روشهای ارزیابی آنها اشاره شده و سپس با توجه به اهمیت مصالح در صنعت ساخت و ساز، به مروری بر مصالح مورد استفاده در ساخت و ساز سبز نظیر ضایعات صنعتی و مواد زیستی پرداخته شده است

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، ساخت و ساز سبز، مصالح ساختمانی سبز، ضایعات صنعتی، مواد زیستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/612424>

